

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 2Asan/18/2019  
Identifikačné číslo spisu: 3018200190  
Dátum vydania rozhodnutia: 24.03.2021  
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3018200190.1

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Pavla Naďa a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): Z. J. Ž., bytom O. XXX/XX, Y., zast.: A3 Advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Trenčín, Partizánska 25, proti žalovanému: Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, so sídlom Hviezdoslavova 38, Nové Mesto nad Váhom, za účasti: Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, so sídlom Hviezdoslavova 36, Nové Mesto nad Váhom, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ORPZ-NM-OPP-184/2018 zo dňa 6. apríla 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/64/2018-61 zo dňa 22. januára 2019, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

#### I.

Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Žalobca bol uložením blokovej pokuty vo výške 30 eur uloženej podľa § 22 ods. 1 písm. l zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“), postihnutý za porušenie ust. § 4 ods. 1 písm. c/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) na tom základe, že dňa 26.04.2016 v čase o 14.35 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Superb 3Z, EČV: R. XXX O. po ceste 1/54 v Novom Meste nad Váhom od obce X. - Č. N., kde z dôvodu nedostatočného sledovania situácie v cestnej premávke s vozidlom narazil do pred ním stojaceho vozidla zn. Škoda Superb, EČV: Q. XXX U., ktorého vodič R. W. zastavil vozidlo z dôvodu vyvolaného situáciou v cestnej premávke. Vozidlo vodiča R. W. bolo nárazom odrazené do pred ním stojaceho vozidla zn. Volkswagen Passat Variant, EČV: E. XXX G., ktorého vodič Q. S. zastavil v uvedenom mieste z dôvodu vyvolaného situáciou v cestnej premávke, čím došlo ku celkovej škode na uvedených motorových vozidlách vo výške 4.500 eur. Zo záznamu o preverení oznámenia vyplýva, že žiadny z účastníkov škodovej udalosti nebol zranený, požitie alkoholu nebolo zistené.

2. V súvislosti s uvedeným priestupkom bolo následne zistené, že dňa 26.04.2016 v čase okolo 19.30 hod. účastník udalosti R. W. začal pociťovať zdravotné problémy a po vykonaní vyšetrenia a röntgenu mu bola za účelom liečenia vystavená PN od 26.04.2016 do 27.06.2016, t. j. na dobu 63 dní.

3. Na základe uvedenej skutočnosti Okresný dopravný inšpektorát v Novom Meste nad Váhom, vykonal objasňovanie vo veci podozrenia z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch a po zabezpečení výpovedí všetkých účastníkov danej udalosti, odborného vyjadrenia k zraneniam p. W. a iných podkladov, bola vec podľa § 60 ods. 3 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. predložená na správny orgán ako priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zák. o priestupkoch. Správny orgán následne vec odložil podľa § 66 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch z dôvodu, že o skutku sa už rozhodlo v blokovom konaní dňa 26.04.2016.

4. Cestou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bol Okresnej prokuratúre Nové Mesto nad Váhom doručený podnet, v ktorom podávateľ namietal zákonnosť postupu pri riešení dopravnej nehody formou blokovej pokuty. Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom opatrením č. Pd 130/17/3304-5 z 10.11.2017 podľa § 23 ods. 1 v spojení s § 21 ods. 1 písm. a/ bod 1 a § 24 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) podal proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu protest prokurátora, v ktorom žiadal zrušiť rozhodnutie vydané v blokovom konaní. Podľa názoru prokurátora prvostupňový správny orgán rozhodol o uložení pokuty v blokovom konaní na základe nespoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, keďže sa žalobca dopustil priestupku tým, že spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej inému ublížil na zdraví. Vzhľadom na prezentované podstatné skutočnosti bol prokurátor tej mienky, že priestupok žalobcu bol nesprávne kvalifikovaný a nemohol byť prejednaný v rámci blokového konania.

5. Obvodné oddelenie Policajného Zboru Slovenskej republiky Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím č. ORPZ-NM-OPP3-423-004/2017 zo dňa 19.12.2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vyhovel protestu prokurátora a zrušilo rozhodnutie vydané v blokovom konaní.

6. Na žalobcovo odvolanie žalovaný rozhodnutím č. ORPZ-NM-OPP-184/2018 z 6. apríla 2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

7. Podľa názoru žalovaného nebolo v priestupkovom konaní jednoznačne preukázané splnenie zákonných podmienok pre uloženie blokovej pokuty za priestupok spáchaný dňa 26.04.2016. Správny orgán pri vydaní rozhodnutia vychádzal zo skutočnosti, že žiadny z účastníkov predmetnej škodovej udalosti nebol zranený, čo však nebolo pravdou. Vo vzťahu k odvolacej námietke o nemožnosti preskúmania blokového konania žalovaný uviedol, že protest prokurátora nie je žalobou a lehota na podanie protestu je určená zákonom o prokuratúre. Napriek skutočnosti, že proti rozhodnutiu vydanému v blokovom konaní nie je prípustné odvolanie, právne prostriedky dozoru prokuratúry v netrestnej oblasti, ktorými prokurátor predchádza porušeniu zákonnosti či odstraňuje porušenie zákonnosti, umožňujú podanie protestu i proti rozhodnutiu v blokovom konaní. Žalovaný sa nestotožnil ani s námietkou, že prvostupňový správny orgán mu neumožnil oboznámiť sa so všetkými podkladmi pred vydaním rozhodnutia. Prvostupňový správny orgán žalobcovi doručil protest prokurátora a umožnil mu, aby sa k nemu vyjadril. Žalobca právo na vyjadrenie sa k protestu prokurátora využil a správne orgánu doručil dňa 13.12.2017 vyjadrenie.

## II.

### Konanie pred krajským súdom

8. Rozhodnutie žalovaného napadol žalobca v zákonnej lehote na Krajskom súde v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) a navrhol rozhodnutie žalovaného zrušiť. V žalobných dôvodoch uviedol, že napadnuté rozhodnutie vydal nepríslušný orgán, pretože prvostupňové rozhodnutie vydal totožný odbor Okresného

riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky (ďalej len „OR PZ SR“), len s rozdielom, že išlo o obvodné oddelenie, ktoré sa nachádza v štruktúre okresného oddelenia Policajného zboru. Žalobca poukazoval na zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore (ďalej len „zákon o PZ“), ktorý podľa jeho mienky kopíruje štruktúru súdov. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť bol žalobca presvedčený, že prvostupňovým orgánom musí byť OR PZ SR a odvolacím orgánom je Krajské riaditeľstvo Policajného zboru.

9. V rámci žalobných námietok žalobca opakovane namietal, že proti rozhodnutiu v blokovom konaní nie je prípustné odvolanie, a preto právoplatné a vykonateľné rozhodnutie nemožno zrušiť ani po vznesení protestu prokurátora. Žalobca v tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/440/2009 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL ÚS 21/08. Opätovne tvrdil aj to, že pred vydaním rozhodnutia o proteste prokurátora sa nemohol vyjadriť k podkladom rozhodnutia prvostupňového orgánu.

10. Žalovaný v písomnej reakcii navrhoval žalobu zamietnuť. Vo vzťahu k žalobnej námietke ohľadne nepríslušnosti správneho orgánu uviedol, že v rámci poriadkovej polície obvodné oddelenie Policajného zboru organizačne patrí pod odbor poriadkovej polície OR PZ, ktorého riaditeľ je priamym nadriadeným riaditeľovi obvodného oddelenia Policajného zboru. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že mu nebolo umožnené vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia poukázal na svoje stanovisku v napadnutom rozhodnutí.

11. Ďalší účastník konania v písomnej reakcii žiadal, aby krajský súd žalobu zamietol.

12. Krajský súd po prejednaní veci postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, pretože dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je v rozpore so zákonom.

13. V súvislosti s námietkou žalobcu ohľadne nepríslušnosti správneho orgánu, ktorý o proteste prokurátora rozhodoval uviedol, že blokovú pokutu uložil policajt Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto nad Váhom a teda je správnym orgánom, ktorého rozhodnutie bolo napadnuté protestom prokurátora. Potvrdil zákonnosť postupu správnych orgánov, keď o proteste prokurátora rozhodoval ako prvostupňový správny orgán riaditeľ Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto nad Váhom a následne o odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu rozhodoval žalovaný, ako nadriadený správny orgán.

14. Nestotožnil sa s námietkou žalobcu o nemožnosti napadnúť rozhodnutie vydané v blokovom konaní protestom prokurátora. V tejto súvislosti správny súd poukazoval na ustálenú prax súdov, napr. aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Asan/14/2017 zo dňa 24. októbra 2018. Námietku porušenia práva žalobcu vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia vyhodnotil ako nepravdivú, pretože z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobcovi bol doručený protest prokurátora, i výzva na vyjadrenie zo dňa 29.11.2017, pričom žalobca na uvedenú výzvu reagoval podaním zo dňa 14.12.2017.

### III.

#### Kasačná sťažnosť žalobcu

15. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ SSP a navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a žalovaného.

16. Sťažovateľ v rámci kasačných bodov uvádzal totožné námietky, ktoré uviedol v odvolacích námietkach a v správnej žalobe. Bol toho názoru, že vo veci konal a rozhodoval nepríslušný správny orgán, keďže podľa jeho názoru je prvostupňovým správnym orgánom OR PZ SR a odvolacím orgánom Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne.

17. Nestotožnil sa s argumentáciou krajského súdu ohľadne možnosti podania protestu prokurátora proti rozhodnutiu v blokovom konaní, opätovne namietal, že právoplatné a vykonateľné rozhodnutie v blokovom konaní nemožno zrušiť ani po vznesení protestu prokurátora. V tejto súvislosti poukazyval na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/440/2009 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 21/2008. Sťažovateľ namietal aj skutočnosť, že prokurátor protest nepodal v 2 mesačnej lehote.

18. V rámci ostatného kasačného bodu sťažovateľ uviedol, že sa krajský súd nevysporiadal ani s jeho žalobnou námietkou ohľadne porušenia jeho práva vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

19. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti písomne nevyjadril.

#### IV.

##### Právne závery kasačného súdu

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/, § 145 ods. 2 písm. c/ SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

21. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť, či krajský súd správne posúdil prípustnosť preskúmania rozhodnutia vydaného v blokovom konaní na základe podania protestu prokurátora, ako aj skutočnosť, či v konaní rozhodoval príslušný správny orgán.

22. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že dňa 26.04.2016 bola sťažovateľovi uložená blokovaná pokuta vo výške 30 eur za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v blokovom konaní. Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal protest prokurátora proti bloku na pokutu sťažovateľovi s tým, že policajt postupoval v rozpore so zákonom, keď priestupok nebol spoľahlivo zistený, pretože priestupok kvalifikoval podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch, i keď v danom prípade išlo o priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch, za ktorý možno uložiť pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do 3 rokov, ani neprihliadol na osobu páchatel'a.

23. Podľa § 22 ods. 1 zákona o prokuratúre, právnymi prostriedkami, ktorými prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy, sú

- a) protest prokurátora,
- b) upozornenie prokurátora,
- c) správna žaloba a žaloba na správny súd podľa osobitného predpisu,
- d) vstup do konania pred správnym súdom podľa osobitného predpisu.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o prokuratúre, protest proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy môže prokurátor podať do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia alebo od vydania opatrenia.

24. Podľa § 24 ods. 2 zákona o prokuratúre, účastníkmi konania o proteste prokurátora sú tí, ktorí boli alebo mali byť podľa osobitného predpisu účastníkmi konania pred orgánom verejnej správy, v ktorom bolo vydané protestom napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie. Ak protestom napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie bolo vydané v administratívnom konaní, v ktorom nebol osobitným predpisom výslovne ustanovený okruh účastníkov konania, účastníkmi konania o proteste prokurátora sú tí, ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti by mohli byť rozhodnutím o proteste priamo dotknuté.

25. Podľa § 24 ods. 4 zákona o prokuratúre, orgán verejnej správy zašle protest účastníkom konania s výzvou, aby sa v určenej lehote k jeho obsahu vyjadrili, a s poučením, že inak sa na ich vyjadrenie nebude prihliadať.

26. Podľa § 24 ods. 5 zákona o prokuratúre, ak orgán verejnej správy zistí, že protest prokurátora je dôvodný, do 30 dní od jeho doručenia rozhodnutím vyhovie protestu a zruší napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie

27. Podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škodu na majetku.

28. Podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až k), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

29. Podľa § 84 ods. 1 zákona o priestupkoch, za priestupok možno uložiť pokutu v blokovanom konaní, ak je priestupok spoľahlivo zistený a obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť.

30. Podľa § 84 ods. 3 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, proti blokovanému konaniu sa nemožno odvolať, nemožno ho obnoviť ani preskúmať mimo odvolacieho konania.

31. Podľa § 86 a) zákona o priestupkoch, v blokovanom konaní môžu prejednávať orgány Policajného zboru priestupky podľa § 30, § 46 až 50, alebo ďalšie priestupky, ak tak ustanoví osobitný zákon.

32. Podľa názoru kasačného súdu neobstojí sťažnostná námietka týkajúca sa porušenia práva sťažovateľa na spravodlivý proces. Sťažovateľ uvedený kasačný bod odôvodňuje iba tým, že sa krajský súd nevysporiadal s jeho argumentáciou ohľadne porušenia práva oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia. V tomto kontexte kasačný súd poukazuje na odvodnenie napadnutého rozsudku (bod 16. rozsudku). Podľa názoru kasačného súdu sa krajský súd dostatočne vysporiadal s argumentáciou sťažovateľa. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom, že správny orgán procesným postupom neporušil práva sťažovateľa, pretože mu podanie prokurátora doručil a umožnil mu, aby sa k podaniu vyjadril. V tomto smere sťažovateľ v kasačných bodoch ani bližšie nekonkretizoval, ku ktorým (iným) podkladom rozhodnutia sa nemohol vyjadriť.

33. Ani s námietkou posúdenia príslušnosti správneho orgánu po právnej stránke sa kasačný súd nemohol stotožniť. Krajský súd správne konštatoval, že prvostupňovým správnym orgánom je Obvodné oddelenie Policajného zboru Slovenskej republiky, keďže napadnutým rozhodnutím je rozhodnutie policajta v blokovanom konaní (§ 84 zákona o priestupkoch) a o opravnom prostriedku rozhodoval v zmysle správneho poriadku žalovaný, ako nadriadený správny orgán. Ukladať a vyberať pokuty v blokovanom konaní sú oprávnené správne orgány, do právomoci a pôsobnosti ktorých patrí prejednávanie priestupku. Zákon o priestupkoch taxatívne ustanovuje, ktoré druhy priestupkov prejednáva Policajný zbor (§ 52 ods. 2 písm. a/). Priestupky prejednávajú v prvom stupni v blokovanom konaní aj iné útvary Policajného zboru, ako Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Slovenskej republiky. Ak je na konanie vecne príslušný správny orgán, ktorý sa vnútorne člení na útvary oprávnené podľa zákona samostatne konať, ide o určenie funkčnej príslušnosti, ktorá môže byť upravená buď v zákone alebo vyplýva zo štatútu alebo iného predpisu upravujúceho jeho vnútorné pomery, t. j. interného predpisu príslušného správneho orgánu.

34. V prejednáwanej veci prvostupňové rozhodnutie vydalo Obvodné oddelenie Policajného Zboru Slovenskej republiky Nové Mesto nad Váhom. Keďže sa prvostupňový správny orgán nestotožnil s odvolacími námietkami žalobcu, vec postúpil najbližšiemu nadriadenému orgánu (§ 57 a § 58 zákona č.

71/1967 o správnom konaní), ktorým je v prerokúvanej veci riaditeľ odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky. Kasačný súd sa z tohto dôvodu nemohol stotožniť so žalobcom predostretou argumentáciou, že v predmetnej veci malo rozhodovať Okresné riaditeľstvo Policajného zboru ako správny orgán a Krajské riaditeľstvo Policajného zboru ako odvolací orgán.

35. Kasačný sťažovateľ opakovane namietal nemožnosť preskúmania rozhodnutia vydaného v blokovom konaní na základe protestu prokurátora, čiže spochybňoval zákonnosť postupu žalovaného, ktorý po preverení dôvodov uvedených v proteste prokurátora napadnuté rozhodnutie zrušil napriek tomu že bolo právoplatné, vykonateľné, nebol voči nemu prípustný ani podaný opravný prostriedok a prokurátor nepodal vo veci žalobu podľa § 45 SSP nemožno preskúmať a ani ho zrušiť.

36. K otázke prípustnosti aplikácie postupu vyvolaného podaním protestu prokurátora v prvom rade treba zdôrazniť, že inštitút protestu prokurátora, ako jeden zo špecifických prostriedkov dozoru prokuratúry, slúži na nápravu nezákonných rozhodnutí orgánov verejnej správy, t. j. na odstránenie právnych pochybení, ktoré vznikli v správnom konaní. Pri preskúmaní rozhodnutia vydaného ako reakcia na protest prokurátora je úlohou súdu posúdiť, či sa protestu prokurátora vyhovieť malo alebo nie, či pri vydávaní napadnutého rozhodnutia bol dodržaný zákonný procesný postup a či toto rozhodnutie obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. (rozsudok NS SR sp. zn. 8Sžo 383/2009, sp. zn. 3Asan/14/2017 z 24.10.2018). Na základe tohto špecifického prostriedku dozoru prokuratúry je správny orgán legitímovaný preskúmať aj právoplatné rozhodnutie vo veci blokovej pokuty, pričom k legitímnosť takéhoto prieskumu bola potvrdená aj rozsudkom sp. zn. 1Sžd/2/2011 z 23. augusta 2011, v ktorom Najvyšší súd vyslovil názor, že: „Práve ústavnú formuláciu „rozhodnutia týkajúce sa“ (čl. 46 ods. 2) nie je potom možné reštriktívne vykladať ako rozhodnutia, ktoré sú zákonným spôsobom za právoplatné označené, ale podľa mienky Najvyššieho súdu sa vzťahuje aj na také rozhodnutia, ktorých právoplatnosť správny orgán vyslovil alebo ich tak označil, hoci neskôr sa preukáže, že na ich právoplatnosť nie sú zákonné podmienky splnené.“ V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 366/2012 z 15. januára 2013, v ktorej Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že: „...s poukazom na čl. 152 ods. 4 ústavy zároveň dodáva, že čl. 46 ods. 2 ústavy ani žiadne ďalšie články ústavy nevyklúčujú, aby rozhodnutia správnych orgánov v blokovom konaní boli podrobené súdnemu prieskumu.“

37. Pokiaľ sa týka skutočnosti, či vyhovieť protestu prokurátora bolo (vzhľadom na nové zistenie týkajúce sa ujmy na zdraví účastníka nehody) dôvodné, samotnou žalobou vecná správnosť tohto postupu zohľadnená nebola, až v kasačnej sťažnosti žalobca spochybňoval súvis práceneschopnosti pána W. s dopravnou nehodou. To nič nemení na skutočnosti, že v konaní súvisiacom s dopravnou nehodou boli prvostupňovému orgánu doručené podklady nasvedčujúce dôvodnosti záveru o nemožnosti vyriešiť vec cestou blokovej pokuty a potrebe prekvalifikovať priestupok na priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. g) priestupkového zákona, aj keď vzhľadom na námietku už vydaného rozhodnutia o sankcii za ten istý skutok (prekážka vec rei iudicatae) bolo prejednanie veci odložené.

38. Za týchto okolností považuje aj kasačný súd protest prokurátora za dôvodný a postup správnych orgánov, ktorým bolo protestu prokurátora vyhovené za prípustný a aj vecne správny (obdobne uznesenie NS SR sp. zn. 1Sžd/15/2013 z 30.10.2014). Nakoniec je aj v záujme žalobcu, aby bola otázka tvrdenej ujmy na zdraví pána W. a prípadnej zodpovednosti žalobcu riadne doriešená.

39. K ostatným argumentom žalobcu kasačný súd zdôrazňuje, že na podanie protestu prokurátora stanovuje osobitné lehoty zákon o prokuratúre a prokurátor môže podať správnu žalobu podľa § 45 SSP len v prípade, ak jeho protestu nebolo vyhovené. Súdne rozhodnutia, na ktoré sťažovateľ v rámci kasačných bodov poukazuje, nie sú podľa názoru kasačného súdu aplikovateľné na prejednanú vec, nakoľko rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Sžo/440/2009 sa týka podania správnej žaloby prokurátora a nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 21/08 sa týka lehoty na podanie protestu prokurátorom v stavebnom konaní.

40. Na základe vyššie uvedených zistení a úvah kasačný súd nepovažuje sťažnostné body za opodstatnené a preto rozhodol podľa § 461 SSP o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

41. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní mu nepriznal právo na náhradu trov vynaložených v tomto konaní; zároveň kasačný súd nevidel dôvod na postup podľa § 168 SSP

42. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.